

натъ, момчета отъ влашко дохождатъ, нуждни сж средства, кажете Иванову и Кириѣву по всѣки начинъ да проводятъ по 100 напалеона, за да приготвяваме момчетата.

Забележка: Следъ свършване на извадките отъ архивата на г-нъ Страшимировъ, ще се повърнемъ на тази телеграма.

8. Ст. В. Софийски е кореспондиралъ съ 8 писма съ вѣйводата.

Съ писмо отъ 6 II 1873 год. отъ Пloeщъ разправя за улавянето на Дякона и 60 души, закарани въ Цариградъ, заради обира на Орханийската поща. Тѣзи новини черпи отъ една жена. Сжщо се научилъ, че единъ турчиѣ любилъ една мома въ едно село, когато момата се оженила на повръщанието, турчина съ още 7 души отива при нея да я пои съ ракия. Младоженеца го завежда въ кжщи и съ брадвата го убива, докарватъ го въ Русе, но го пушили. Въ писмата си разправя, че Стара Планина е запустела отъ хайдути и винаги подканя вѣйводата да отидатъ.

Попосле съ писмо отъ 19. V 1873 год. отъ Галацъ съобщава, че е получилъ отъ Букурещъ 10 лири и отъ други мѣста по 1—2 лири, та съ тѣхъ вече е готовъ да премине и то презъ онова мѣсто (презъ Сакча и Добруджа) г-нъ Рефаелъ имъ взелъ новъ револверъ, а два вехти оставатъ. По-рано видохме за неговата участъ, че съ Иорданъ сестреника, като се сражавали на Котленския балканъ, биватъ разбити и около родното си село Желявна—Софийско, падатъ убити на пжтъ за Сърбия.

9. Ив. Х. Николовъ Български е писилъ 3 писма до вѣйводата.

Съ писмото отъ 12. IX 1873 год. пише, че до толкова се е предалъ на революционната работа, че е влезълъ въ конфликтъ съ баща си, който по всѣки начинъ се е мжчилъ да го отклони отъ това намерение. Затова той напуска дюгена въ Слатина и е билъ на пжтъ да дойде въ Бѣлградъ, обаче при Т. Северинъ Дунава билъ плиткъ и не можалъ съ